

145. KÁROLYI MIHÁLY NEY LÁSZLÓHOZ

(Párizs, 1948. április 30.)

Kedves Barátom,

Az elmúlt napokban oly rettenetesen sok volt a dolgom (futár stb.), hogy nem tudtam elmenni kiállításának a vernissage-ára, amit nagyon sajnáltam.¹

Szeretném azonban megnézni a kiállítást feleségemmel együtt, de lehetőleg akkor mennénk el, amikor Önt is ott találhatnánk. Ezért nagyon hálás lennék, ha felhívna telefonon a közeli napokban, hogy ezt megbeszélhessük.

Szívélyes üdvözléssel

MOL XIX Kgy 29. doboz (másodpéldány)

¹ L. a Függetlenség II. 143. sz. levelét. Ney kiállítása a Bellechasse galériában volt látható április 27-től május 15-ig.

146. KÁROLYI MIHÁLY MOLNÁR ERIKHEZ

(Párizs, 1948. április)

Feljegyzés.

Gyomai Imrének egy orosz származású filmrendezővel folytatott beszélgetéséről. A filmrendező, akinek nevét az egész világon ismerik és aki a francia összeomlás után a Massilia nevű francia hajóval¹ több száz francia intellektuel kíséretében átjutott Amerikába és Hollywoodban elkészítette az első francia ellenállási filmet. Később a filmvárosban megalakította a szovjetbarát filmművészek csoportját, amelynek segítségével a felszabadulásig jelentős szovjetbarát propagandát fejthetett ki. A felszabadulás után újra visszajött Párizsba, és több sikert aratott filmet készített. Néhány hónappal ezelőtt visszautazott Hollywoodba, ahol bizonyos pénzcsoportokkal folytatott tárgyalásokat az antiszemizmus történetét objektív módon bemutató film elkészítéséről. A filmrendező néhány hónapi távollét után visszatért Párizsba. A napokban, pontosan április kilencedikén, mivel hűszesztendő barátság fűz hozzá, meghívott, és látogatásom során igen érdekes részleteket mondott el arról az óriási titkos szervezkedésről, amelyet az amerikai vezérkar folytat Európában, s amelynek célja bizonyos katonai támpontok megszervezése.

Már New Yorkban, mondotta informátorom, megállapíthattam, hogy az amerikai vezérkar a legkisebb részletekre kiterjedő terv alapján szervezi Európában az esetleges katonai megmozduláshoz szükséges támpontoknak a kiépítését. Mindez megerősítést nyert akkor, amikor a hajón az átkelés során az amerikai hadseregnek egy magas rangú tisztjével ismerkedtem meg. A tiszt természetesen mint turista jött át Európába. A német propagandastáfel instrukcióját hozta aktatáskájában, mert megbízása arra szól, hogy Franciaország különböző városaiban Coca-Cola lerakatokat állítson fel. Természetes dolog, hogy ezeknek jámbor civilbe bújtatott vezető alkalmazottjai valamennyien az amerikai hadseregnek a tisztjei. Ezek a tisztiek, amint mondotta, a Berlinből áttelepített propagandastaffel iskolájában kaptak kiképzést. Megbízatusuk a helyi grafikonok elkészítésére szól. Grafikonok alatt értse a lakosság megfigyelését és politikai megosztottságának a nyilvántartását. Hasonló megbízással jönnek azok az amerikai tisztiek is, akik itt mint az amerikai katonasírok gondozói szerepelnek. A turisták, akiknek tömege valószínűleg a nyári hónapok folyamán jön Európába, ugyancsak hasonló elemekből állanak. Egész világos, mondotta informátorom, hogy egy csöndes, észrevétlen honfoglalásról van szó.